

SUCCULENTA
 MAANDBLAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPLANTENVERZAMELAARS
 OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927.

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. J. M. VAN DEN HOUTEN. Girorekening No. 133550 - HEESCH bij Oss.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i> , Terborg; S. P. C. VAN ROMUNDE, <i>Penningmeester</i> , Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.		

ALOË'S. VII.

Alvorens onze Aloëstudies te vervolgen, geven we gaarne plaats aan een artikel van den heer J. C. van Balen, Hortulanus te Pretoria, die zoo vriendelijk was de copy van een door hem te Pretoria gehouden voordracht voor ons maandblad af te staan. Hierin is allereerst de vakman aan het woord, die de Aloë's nu eens heelemaal bekijkt met het oog van den kweeker, die er schitterend materiaal in vindt om er de parken en tuinen van zijn woonplaats mee te verrijken, meer tevens leert men er den liefhebber uit kennen, die op zijn talrijke reizen in dit Vetplanten Eldorado telkens weer gelegenheid had verrassende dingen op te merken. We zijn den heer van Balen dan ook zeer erkentelijk voor zijn bereidwilligheid en bevelen ons gaarne in zijn verdere belangstelling aan.

RED.

Zuid-Afrikaansche Aloë's.

door

J. C. VAN BALEN-Pretoria.

1. *Verspreiding.*

Het geslacht Aloe is verspreid over geheel Afrika en omliggende eilanden, zooals Kaap-Verdische aan de Westkant en Madagascar aan de Oostzijde. Verder komen ze voor in Arabië, Socotra en Engelsch-Indië, en ook in Mexico en gedeelten van Z. Amerika. Met betrekking tot de laatste twee landen moet ik er u op op-

merkzaam maken, dat de daar voorkomende soort A-Vera zonder twijfel afkomstig is van ingevoerde planten. Deze soort was reeds in de oudheid bekend om de geneeskrachtige hoedanigheden van 't sap en werd dan ook algemeen gebruikt door de Spaansche veroveraars, die onder Hermando Cortes en de Pizarro's zich verspreidden van de W. I. eilanden over Mexico, Centraal Amerika en Peru.

De Aloë's bereiken hun grootste variatie in Zuid-Afrika. Hoe verder we gaan ten noorden van de Keerkring, hoe minder wordt het getal der soorten.

In de Unie van Z. Afrika zijn op zijn minst 130 soorten aanwezig, terwijl het totaal der soorten niet meer dan 200 is. Ik wil u niet vermoeien met beschrijvingen van Morphologie of Systematiek, maar wel aanstippen de eigenschappen, die voor een tuinier van belang zijn.

1. Ten eerste is er de afmeting der planten.

We kunnen ze onderscheiden in:

- (a) Boomvormige soorten, die tot 40 voet hoog kunnen worden met zware stam en vele vertakkingen.
- (b) Soorten, die een lange onvertakte stam maken.
- (c) Struikvormige soorten.
- (d) Soorten, die weinig of geen stam maken.
- (e) De zeer kleine soorten

Als voorbeelden van die 5 klassen kunnen dienen:

- (a) Aloë dichotoma.
- (b) Aloë Marlothii.
- (c) A. arborescens.
- (d) A. aculeata.
- (e) Terwijl ik voor de laatste klasse kan volstaan met u een levend voorbeeld te toonen *A. brevifolia*.

Een tweede onderscheiding van belang voor kweeker en verzamelaar is, dat er zijn:

- (a) Immergroene Aloë's.
- (b) Bladverliezende Aloë's.

De immergroene Aloë's vormen de uitgebreidste groep en hebben cylinder-vormige wortels.

De bladverliezende soorten zijn klein tot zéér klein en hebben knolvormig verdikte wortels, die dienen als voedsel en waterbergplaatsen.

In 't distrikt Pretoria groeien 8 immergroene soorten, doch slechts

1 bladverliezende. In Transvaal zijn mij bekend 25 bladhoudende soorten tegenover 7 bladverliezende. Zes van die bladverliezende soorten komen voor langs onze Oost en Noordoost grens. 't Is daarom des te merkwaardiger, dat de 7de soort als woonplek heeft gekozen het centrum van Transvaal en wel onder den rook van Johannesburg en Pretoria. Verder is uit een tuinbouwkundig oogpunt van belang de bloeitijd, en waar het meerendeel der immergroene soorten bloeit gedurende herfst-, winter en voorjaar, bloeien alle bladverliezende soorten gedurende de zomermaanden. Dit maakt het voor ons mogelijk om één of meerdere Aloë's gedurende het geheele jaar in bloei te hebben.

2. *Het aanpassingsvermogen van de Aloë's.*

In geheel Afrika ten zuiden van de Zambesi worden Aloë's aangetroffen en wel onder zeer verschillende klimaatsomstandigheden. We vinden ze in gebieden met of zonder nachtvorst, in streken met zomer- en winterregenval. In streken waar regen en mist veelvuldig zijn en in streken waar regen een hooge zeldzaamheid is. Toch is het heel goed mogelijk Aloë's van ieder gebied bijeen te brengen in Pretoria en met succes te kweeken.

Op zoo'n regel zijn natuurlijk uitzonderingen en ook belangrijke kwalificaties verbonden en de voornaamste noodzakelijkheid in verband hiermee is het prepareren van de plantplek.

Ik loop hier even vooruit op de kuituur om er op te wijzen, dat Aloë's uit winter-regen-gebieden en uit zeer droge streken een uitstekende drainage moeten hebben en verder dat alhoewel de Aloë's verbazend veel droogte kunnen verdragen de praktijk mij heeft bewezen, dat ze van een vermeerderde watertoevoer glad niet afkeerig zijn, met 't resultaat dat de gekweekte Aloë's dikwijls beter zijn dan de wilde.

Iets van groot belang voor den kweeker is, dat de Aloë's bijzonder vatbaar zijn voor kruising met andere soorten Aloë en ook met de verwante geslachten Haworthia, Gasteria en Apicra, waardoor we z.g. bi-generische hybriden krijgen. Alwin Berger, de laatste man die zich gewaagd heeft aan een systematische beschrijving van 't geslacht Aloë, zegt in zijn boek, dat beweerd wordt, dat natuurlijke hybriden in 't wild voorkomen, doch dat hij dit slechts met reserve kan aannemen.

Latere onderzoekers hebben wel degelijk het feit dat zulke hybriden bestaan, vastgesteld. Zoo heeft Dr. Pole-Evans de

aandacht gevestigd op de in Europa van ouds bekende *A. Salm Dijckiana*, die als soort beschouwd wordt en toch niets anders is als een natuurlijke hybride tusschen *A. Arborescens* en *A. Ferox*.

A. Salmdijckiana komt o. a. voor nabij Mosselbaai en heb ik groote partijen waargenomen nabij Riversdale. In dezelfde buurt komt nog voor *A. Tomlinsonii*, die een natuurlijke hybride is van *A. Speciosa*. terwijl ik dikwijls bij Komatipoort zulke uiteenloopende vormen van *A. Chabaudii* heb gezien, dat de gedachte van kruising onwillekeurig opkomt. Te meer waar op een rotswand 4 verschillende soorten door elkander groeien.

Ook de mensch heeft het zijne bijgedragen tot het verkrijgen van nieuwe vormen, en heeft de bigenerische hybriden in 't leven geroepen en vele gewone bastaarden, die in de meeste gevallen duidelijk hun afkomst verraden en zeergezochte tuinplanten zijn.

Het hybridiseeren van de Aloë's vindt ook plaats door de werkzaamheden van de bekende honingvogeltjes, die we ook in Pretoria veelvuldig de bloeiende Aloë's zien bezoeken. Die vogeltjes werken systematisch zoo'n heele bloeiende Aloëplant af, doch zijn ze er mee klaar dan verliezen ze alle neiging tot systematiek en bezoeken de eerste de beste Aloë, die in de buurt staat.

De resultaten van Aloëzaad gewonnen in publieke tuinen zijn dan ook meestal zeer verrassend en uiteenlopend.

3. *Cultuur:*

Aloë's kunnen voortgekweekt worden door zaad, stekken en scheuren. Het Aloëzaad van wilde, zoowel als gekweekte planten is dikwijls aangetast door een kleine soort kever. Echter worden de zaden meestal zoo rijkelijk voortgebracht, dat een groot percentage nog kiembaar is. Deze zaden kiemen zeer snel. Zoo heb ik onlangs waargenomen, dat zaad van *A. dichotoma* in 24 uur tijd kiemde. *A. dichotoma* komt voor in Namaqualand en S. W. Afrika en daar deze streek een droog klimaat heeft, zien we in dit snelle kiemingsproces een voorziening van de natuur, die er op bedacht is de zaailingen bij den eerstkomenden regentijd op eigen beenen te laten staan. Ondanks die voorzorg is 't toch een groote zeldzaamheid een 2 of 3 jarige plant van *A. dichotoma* in handen te krijgen. Waarschijnlijk is dit te wijten aan een opeenvolging van droge jaren, waardoor de jonge planten toch uiteindelijk ten ondergaan.

Een jaarling van *A. dichotoma* is een nog grootere rariteit en

tot onlangs had ik ze nooit aanschouwd. Onlangs kreeg ik van een correspondent een kleine hoeveelheid zaad van deze soort, en alhoewel 't resultaat van 't kiemingsproces meer op een gras-prietje lijkt dan een boomvormige Aloë, moet ik u toch verzoeken deze jonggeborene met de noodige waardeering en ontzag te aanschouwen.

Het beste is altijd zaad te zaaien dat in het vrije veld gewonnen is. De Aloëplanten groeien n. l. dikwijls in groote kolonies bij elkaar en dit is eenigermate, doch niet een volstreckte, garantie van raszuiverheid. Het kweeken van bloeibare planten uit zaad levert verder geen bijzondere moeilijkheden op. Ze verlangen weinig doch goede en goed gedraineerde grond en vele soorten bloeien reeds in 't derde jaar. Men passé op voor te veel water en te veel schaduw. Die twee dingen, afzonderlijk of in combinatie, werken samen om zwakke planten voort te brengen. Ook op deze regel zijn uitzonderingen. Zoo zijn er Aloë's, die zich thuis gevoelen in de schaduw van rotsen of boomen; en nabij Mont Aux Sources zag ik een kleine Aloë, die groeide in grond doorweekt van 't spatten van een waterval.

De botanisten beweren, dat deze soort een variëteit is van *A. Aristata*, een soort, die voorkomt o.a. bij Nauwpoort, in de Karroo. Voor mij is 't onbegrijpelijk, dat Aloë *aristata* zoo ver van huis kan zijn en zijn aard zooverre kan verloochenen.

Het stekken van Aloë's is ook een vrij eenvoudige zaak. Kopstekken worden gemaakt van de lange onvertakte Aloë's door eenvoudig de kop af te zagen en de zoo verkregen stek in den grond te planten. Dikwijls maken zulke Aloë's dan weer verscheidene scheuten op de wonde plek, die een bron zijn van nog weer meerdere planten. Dit maken van scheuten op verwonde plekken gaf mij aanleiding tot het moedwillig verwonden van *A. pluridens*, door er een spijker in te slaan. 't Is heel moeilijk om van *A. pluridens* meerdere stekken te krijgen, doch op deze manier is het mij gelukt.

Van de struikvormige soorten kunnen we zooveel stekken nemen als we willen. Het is dan altijd het beste om het rijpe hout te nemen.

Het wil soms voorkomen, vooral gedurende regen-periodes, dat de Aloëstekken in plaats van te wortelen, gaan verrotten. Is dit het geval dan is 't aan te raden de stek uit den grond te halen en terug te snijden tot in het gezonde hout. De stek wordt

dan plat op den grond gelegd en wortels vormen zich dan in de meeste gevallen van uit de zijde, die met den grond in contact is.

De soorten, waar deze kunstgreep heel goed bij werkt, zijn afkomstig uit drogere streken b.v. *A. Schlechterii*, *A. striata*, *A. melanocantha* en *A. falcata*.

(Slot volgt.)

HET 'SZOMERS INPOTTEN VAN SUKKULENTEN IN ROTSPARTIJEN.

door

PFARRER BERTRAM-BINDERSLEBEN.

Als iemand zo gelukkig is, dat hij beschikken kan over een zo zonnig mogelijk plekje op zijn erf, in zijn tuin, of desnoods ergens anders, als 't maar tegen beschadiging door dieren beschermd is, waarom zou hij dan zijn kaktussen en andere vetplanten, die in de potten kunnen blijven, niet de vrijheid gunnen, door lucht, licht, dauw en regen te worden omspoeld? Wat zijn ze daar dankbaar voor! Vergelijk slechts het armzalige groeien in de droge, verbruikte, stoffige kamerlucht met de welige groei en het frisse aanzien van dezelfde planten in de vrije buitenlucht. Zo vlak op de grond, en niet het licht onderschept door een muur als bij de plaatsing op een vensterbank, werkt ze op zijn best. Het lijkt mij niet overbodig, nog eens de aandacht te vestigen op de weldaad, hiermee onze sukkulenten bewezen, want zekere overgeleverde vooroordelen zijn nog maar al te vastgeworteld. Een lange rij vetplanten wordt in de kamer opgesloten, omdat ze zich zogenaamd slechts daar thuis voelen. Laat ik maar eens één soort noemen. Men staat er verstomd van, als men ziet, hoe de in huis zo traag groeiende eierplanten (*Pachyphytum oviferum* e.a.) in de vrije lucht groeien als kool.

En dan die vrees voor het naar buiten brengen van importen! Bij andere, goedkopere kultuur-sukkulenten waagt men het al gauwer. Maar die dure tropenplanten in onze gure lucht te „vermoorden“, zou dat geen zonde zijn? Zeker, het kan niet met alle. Niet iedere import leent zich er voor, zooals ook niet ieder hoekje grond geschikt is voor een rotspartij.

Om een voorbeeld te geven zou ik graag eens vertellen, hoe

gunstig mijn rotspartijen gelegen zijn. Op 300 M. boven A. P., 5 K.M. ver van de dampkring der grote stad. zonder overlast van de rook van fabrieksschoorstenen, op een vlakke onbeboste hoogvlakte heb ik mijn erf en voortuintje op het zuiden, aan den noordkant door mijn pastorie beschut. Wij hebben veel regen en wind, die het Thüringerwoud in 't westen ons stuurt, maar zelden storm en zeer zelden hagel. Dit laatste tekort is zeer gunstig, hoewel mijn planten ook al enige keren zo goed als onbeschadigd een flinke hagelbui verduurd hebben.

Cactussen op de rotspartij bij Pfarrer Bertram, te Bindersleben.

Van half Mei tot bijna half Oktober breng ik de planten buiten. Is in de laatste weken het weer al te regenachtig en zijn de nachten al te koud, dan breng ik de importen wat eerder in hun winterkwartier.

Deze importen hebben zelfs van wat veel regen in de zomer geen last. Ik heb de overtuiging gekregen - en sukkulentenvrienden, die mij bezochten ook — dat zij buiten een veel bevalliger, natuurliker voorkomen krijgen, dan in de altijd warme, dampige broeibak, die de planten maar verwekelikt en vatbaar

voor ziekten maakt. Daarom zou ik er nog eens op willen wijzen, dat men niet gedachteloos handelen moet. maar dat de beslissing over het buitenbrengen van een soort moet afhangen van langere ervaring, door beproeven en waarnemen gekregen. Het staat in 't algemeen lang niet vast, dat bijvoorbeeld een krachtige *Echinocactus cylindraceus*, een *Mamillaria rhodantha Pfeifferi*, een *Mamillaria spinosissima* var. *sanguinea* e.a., die als importen bij mij ongedekt heel goed groeien, het ook ergens anders zonder nadeel in de vrije lucht uithouden zullen. Een eerste voorwaarde is natuurlijk altijd, dat alleen goed bewortelde en reeds aan ons klimaat gewende planten uitgekozen worden. Zonder twijfel kunnen we voor de toekomst nog veel verwachten van de vondsten van nieuwe soorten in het hooggebergte - - ik wijs op de opzienbarende berichten van plantenzieken als Fric, Friedrich Ritter, Curt Backeberg e.a.

Instinctief zorgen wij er wel voor, dat de „fijnere" soorten, zoals de behaarde *Pilocereussen*, de wollig- zijdeachtige *Echinokaktussen* en *Mamillaria's* een beschutte plaats krijgen. Bij mij blijven ze ook in een kamerkasje, aan alle kanten beschenen en nauwlettend gelucht. Maar ook hier zou men verschil kunnen maken naargelang van de meer of mindere zwakte, al was het alleen maar tegen aanhangende verontreiniging.

Een *Echinocactus de Laetii* bijv., die zeer geschikt is voor een vrije stand in de zomer, schudt de bij harde regen opspringende gronddeeltjes met zijn zedig haar van zelf af, terwijl een zacht zijden kleed door de wind reeds verfrommeld wordt.

Dit moest ik vooropzetten, om nu volgens twee hoofdbeginselen het inpotten in steenbedden toe te lichten, 1^e met het oog op *de gezondheid*, 2^e met het oog op de *schoonheid*, de *smaakvolle-groeipering* der planten.

Over het vrije uitplanten van winterharde sukkulenten, die voortdurend, dus ook 's winters staan blijven, of over het slechts tijdelijk planten van niet winterharde in de zomermaanden, behoef ik niet uit te wijden, want de regels voor hun kuituur zijn eigenlijk dezelfde. Het uitplanten voor altijd heeft veel voor. maar niet het tijdelijk uitplanten in rotspartijen, omdat dan bij het opnemen in de herfst het wortelgestel zo licht zwaar beschadigd wordt. En het gevolg daarvan is zo gemakkelijk rotten — dus de dood. Wat nu de voor de gezondheid der planten belangrijke beginselen betreft, moeten we het eerst de bouwwijze der rotspartij nagaan.

Als men daar bij sukkulentenvrienden eens naar kijkt, moet men helaas nog al te dikwijls het gebrek aan begrip van de allereerste natuurlijke behoeften der vetplanten vaststellen, ze moeten behoord worden voor staanblijvend water, ook 's zomers. Zeker, men kan de potten tot de rand in de grond zetten, zooals men veel sukkulentensoorten in massa uitplant als versierende rand om bedden, ter vervanging van andere plantenfamilies, maar vooropgezet moet worden, dat de grond goed doorlatend moet zijn, en dat niet de stand van het grondwater zo hoog is, dat de ondergrond voortdurend nat is.

In de meeste gevallen komt men er niet zonder een bijzondere bouw af. Het kan een natuurlijke, het kan ook een kunstmatige zijn, door mensenhanden gemaakt. De natuurlijke heeft men, als het terrein wat afhelt, als het water langs de terrasvormige stenen vlug wegloopt. Meestal moet men hier nog wel wat meehelpen. Waar men echter op vlak terrein een rotspartij maakt, met blijvend materiaal, met stenen, moet het een pyramide of een halve bolvorm worden. Het is aan te bevelen, de zo opgestapelde stenen, zowel voor het goed vastliggen, als om de uit de gaatjes der potten of over de rand komende wortels voedsel te geven, met klei of zandige aarde aan te vullen. Dit zij dus het eerste gebod: een droge standplaats! Ook van boven beschutting tegen water, dat van bomen, goten, of vooruitspringende muren druipt.

De grootte der bedden hangt natuurlijk af van de gegeven plaats, van de voorhanden hoeveelheid planten en niet minder van een voldoende hoeveelheid geschikte stenen. Ik zal hierop later nog terugkomen, nu wil ik als voorbeeld de afmetingen van drie mijner rotspartijen opgeven. Het grote, — dat op de foto met het kamerkastje — ligt vrij naar oost, zuid en west. Er achter ziet men hoog gaas, dat met vlug groeiende pronkbonen beplant is, om dit naar het noorden niet meer voldoende door de stalmuur beschutte bed tegen ruwe wind te beveiligen.

De grootste lengte is 2,60 M., de breedte aan twee zijden 1,75 M. en bij de bocht in het midden 1,15 M. De hoogte klimt van een gemiddelde pot tot ongeveer 30 c.m.

(Wordt vervolgd.)

HOYA CARNOSA.

Op 't oogenblik bloeit mijn *Hoya carnosa* nog met drie groote bloemschermen, de plant werd op de onlangs hier gehouden groote land- en tuinbouwtentoonstelling, waar ik ze met andere succulenten had ingezonden, algemeen bewonderd. Daar van

Hoya carnosa met bloemscherm.

deze toch zoo dankbare plant tot nu toe in ons orgaan geen afbeelding en beschrijving verscheen, kan ik niet nalaten ze hierbij onder de aandacht mijner medeleden te brengen.

Vooral voor de gematigde kas is *Hoya carnososa* een vetplant van den eersten rang. Bevallig slingeren de ranke stengels zich door de kas. Interessant zijn de in de zomer verschijnende, witachtig-rose, dikke, op was gelijkende bloemen, welke een heerlijke geur verspreiden. De Nederlandsche benaming „wasbloem" is voor deze uit Queensland en Australië afkomstige vetplant goed gekozen. Opmerkelijk is het, dat zich uit de bloemsteeltjes vaak in den nazomer, weer nieuwe bloemen ontwikkelen. Daarom moet men de bloemstengels na den eersten bloei nimmer verwijderen.

De behandeling is eenvoudig. Men geve lichte, goed gedraineerde aarde, des zomers rijkelijk, maar 's winters weinig water. 's Zomers kan bovendien zoo nu en dan wat vloeïmest worden gegeven. Overigens verlangt de *Hoya* veel licht en een rustige standplaats. Aanbeveling verdient het de planten geregeld goed na te zien, daar de wolluis er zich gaarne op schijnt neer te zetten.

Behalve de gewone *Hoya carnososa* bestaat er ook nog een bontbladerige verscheidenheid.

P. VAN HAECKEL Jr.
Huize „Theresia", Vught.

INSECTENPLAAG.

Dit jaar schijnt bij uitstek geschikt te zijn geweest voor insecten, want steeds komen er vragen naar een bestrijdingsmiddel vooral voor roode spin en wolluis. Het is ook niet onmogelijk dat de leden meer durf krijgen om iets te vragen, maar hoe het zij de vragen zijn er en dienen beantwoord te worden.

Gevoegelijk zou ik kunnen verwijzen naar het artikel van den Weledel Zeer Gel. Heer K. M. Knip en naar dat van Mejufrouw J. J. E. van den Thoorn voorkomende in jaargang 1930 resp. op bldz. 68 en 91 betreffende „Purpusol".

Zoals beide personen verklaren is het een uitstekend middel, maar nog al duur. Ook het bestellen in Duitschland is voor velen een bezwaar.

Ik heb mij altijd bediend van een nicotine-paerparaat doch ik heb het idee gekregen, dat de planten door toediening van een dergelijk paerparaat voor korteren of langeren tijd in den groei belemmerd worden. Dit is dan ook de reden geweest, dat ik

naar een ander bestrijdingsmiddel heb uitgezien en proeven heb genomen met het middel „Volck”.

De door mij bereikte resultaten zijn schitterend te noemen. Een importplant van *Echinocactus Scheeri* zat dik onder schildluis, na één bespuiting werden de schildjes zwart en konden door een lichte aanraking verwijderd worden. Een geheele serie zaailingen, die ontoonbaar was door de verwoestingen aangebracht door roode spin, is door mij op dezelfde wijze behandeld en na 14 dagen stond de eigenaar van deze zaailingen verstomd zoo mooi zijn plantjes eruit zagen. Het spreekt vanzelf, dat de beschadigingen aan de planten er niet door verdwijnen, maar dit bestrijdingsmiddel schijnt een zeer gunstige uitwerking op den groei te hebben. Ook is het mij opgevallen, dat tegelijk de wortelluis verdwijnt, waaraan waarschijnlijk de directe groei is toe te schrijven.

De attesten van den Plantenziektkundigen Dienst te Wageningen en van den Directeur van de Proeftuin „Het Zuid Holl. Glas-district” te Naaldwijk zijn zeer gunstig.

Ik raad U aan eens een tube van 100 Gr. te bestellen, deze is voldoende voor 10 L. bestrijdingsmiddel. De kosten zijn het niet, die U kunnen weerhouden, dan wordt er meteen een proef genomen op groote schaal. U gaat als volgt te werk: Stort op giro 8040 van de N. V. Wijksche Handelonderneming te Wijk bij Duurstede de somma van f 0.65 (f 0.50 plus f 0.15 porto) met vermelding: Voor 1 tube „Volck” 100 Gr. Verzoeken gebruiksaanwijzing bij te voegen”. Ik hoop, dat U na het gebruik er even tevreden over bent als ik, ik raad U echter aan de aanwijzingen stipt op te volgen en voorzichtig te zijn met blauw berijpte planten.

Mag ik na het gebruik het resultaat eens vernemen ?

Hilversum. September 1931.

CHR. DE RINGH.

VETPLANTENALSVERSIERINGSMATERIAAL.

Ieder succulentenvriend, die de Parijsche Koloniale Tentoonstelling bezoekt, zal met verbazing, gemengd met medelijden het enorme aantal prachtige cactussen en andere vetplanten zien, dat ter versiering en om het landschap een zuidelijk en uitheemsch aanzien te geven, in het park van Vincennes is geplant.

Uit hun zonnige vaderland naar Parijs overgebracht, staan daar

onbeschermd in den vochtigen grond manshooge Opuntia en cerei; groote bloeiende echeveria's, ontelbare agaves en aloë's en hebben de koude stormen en aanhoudende regenlagen van dezen natten zomer te verduren. Met wagonladingen tegelijk moeten ze zijn aangevoerd, want het terrein is zéér uitgestrekt en ze staan letterlijk overal.

Foto Mevr. Cohen.

De afbeelding toont een vierde gedeelte van den voorhof van een der tentoonstellingsgebouwen. Duidelijk ziet men, dat heel mooie planten tot een decoratief geheel zijn verwerkt en dat men niet de goedkoopste plantjes heeft uitgezocht. Een monster Cereus, een paar grijsaards, ettelijke flinke exemplaren van *Etus grusonii* en *corniger*; zelfs *astrophytum miriostigma* en *asterias*, staan daar bijeen. Een vijftal aardige fonteintjes, die voortdurend

hun waterstralen tusschen de planten omhoog zenden, zorgen er voor. dat deze kostelijke succulenten den duur der tentoonstelling niet zullen overleven.

V. D. T.

EUPHORBIA NERIIFOLIA L.

Wie in de Oost-hoek kent de Kajoetangan niet? Ze is zoo bekend, dat te Malang zelfs een groote winkelstraat naar haar genoemd is. Ik zie haar herhaaldelijk als ik van de suikerfabriek Panggoongredjo naar Malang rijd. Daar rechts van den weg staat ze tusschen de Kembang-Sepatoe en andere planten in de paggar; en verderop links van den weg, vlak bij die brug ziet U haar aan de waterkant staan. Een cactus-achtige Euphorbia aan den waterkant, daar hoort zij niet thuis als xerophyt; zeker verdwaald.

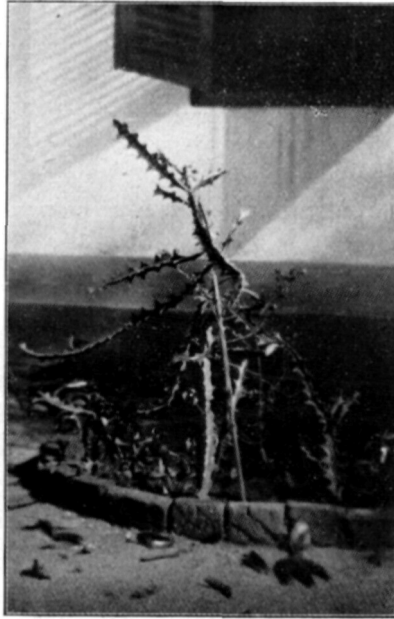
Voor het eerst ontmoette ik haar in Indië op den weg van Ngandjoek naar Madioen, waar ik haar naast 'de Opuntia als paggar-plant aantrof.

Zooals ik al zei, is de Kajoetangan een cactus-achtige plant, deels kruidachtig, deels verhout; met drie tot vierkantige stengels, welke geschulpt en gedraaid zijn; en boven aan het kruidachtige groeigedeelte bevinden zich schaars tongvormige bladeren. De Kajoetangan ontleent haar Inlandschen naam aan de handvormige, eigenlijk meer kandelaarvormige, vertakkingen (kajoe = hout; tangan = hand). De plant levert prachtig bastaard aloë-hout; soms zelfs geaderd, welriekend, lichtbruin hout, van welke zeldzame stukken gevesten van krissen worden gemaakt.

Toen ik mijn huisjongen eens vroeg om een exemplaar Kajoetangan voor den tuin machtig te worden, keek hij me angstig aan en zei niet zoo'n plant te durven aanraken, want je kreeg er uitslag van. Dit bleek geen persoonlijk idee van den man te wezen, maar, bij nader onderzoek, de meening te zijn van de meeste Javanen. Nu is wel bekend, dat de Euphorbiaceae een vergiftig melksap hebben, dat bovendien doorgaans zeer scherp is; maar literatuur erover raadplegende vond ik van deze exceem-veroorzaking zeer vage feiten.

Het sap van Kajoetangan is kleverig, inwendig gegeven doodelijk, maar de hoeveelheid moet niet gering wezen; zelfs noemt Roll

een 20 druppels, welke men met een ei inneemt een therapeutische dosis, die als laxans wordt gebruikt. De plant is ook een bekend visch-vergif. Men snijdt daartoe de bladeren stuk en werpt de stukken in het water. Van de Kajoetangan zijn alle deelen drastisch, daar het scherpe, witte melksap door de geheele plant verspreid is.

Euphorbia neriifolia.

Ik zal eens verder nagaan in hoeverre deze plant schadelijke invloed op de gezondheid heeft; want het zou jammer zijn als de Hollandsche succulenten-liefhebbers niet persoonlijk kennis kunnen maken met deze decoratieve plant, welke U nu slechts op een foto kunt bewonderen.

P. A. H. RIJKEBÜSCH Jr.

Sf. Panggoongredjo, 3 Juli 1931.

Naschrift. Euph. neriifolia schijnt een echte cosmopoliet te zijn. Voor eenige jaren ontvingen wij een zending planten uit West-Indië (Curaçao) waarbij zich ook een forsche stek dezer soort bevond. Dr. Bolding vermeldt ze echter niet in zijn „Flora voor de West-Indische eilanden.”

Volgens Berger „Sukkulente Euphorbiën" worden de wortels van *Euph. neriifolia*, vermengd met zwarte peper, gebruikt tegen slangenbeet.

G. D. D.

NOG EENS DE ZUID-AFRIKAANSCH E EXCURSIE.

Gezien het berichtje inzake een reis naar Zuid-Afrika in het nummer van September j.l. (pag. 188), voel ik mij gedrongen een daarin voorkomende onjuistheid even recht te zetten. De reis gaat, zooals door den heer G. D. D. abusievelijk wordt gemeld, niet van mij persoonlijk uit, doch is uitgeschreven door de Vereeniging voor Geografische Reisleiding (Secr. Zandvoortschelaan 6, Heemstede).

Wie nadere bijzonderheden wenscht over deze reis, die uit botanisch oogpunt zeer interessant belooft te zijn (de maand Januari is zeer geschikt voor een bezoek aan de Kaap; dank zij de winterregens bevinden zich dan heel wat gewassen in vollen groei en bloei), vrage onverwijld programma aan bij het Secretariaat der V. G. R. of bij ondergeteekende.

M. C. KARSTEN, Terborg.

BUITENLANDSCH NIEUWS.

Engeland. Naar we vernemen, stelt men thans ook in Engeland pogingen in het werk om een „Cactus Society" op te richten. Een der ijverigste propagandisten voor een Britsche vereeniging van succulentieliefhebbers is ons medelid Mr. E. Shurly, Nr. St. Albans.

Van andere zijde hoorden we, dat ook de Vice-President der *Royal Horticultural Society*, Sir William Lawrence, Bart., zich zeer voor de zaak interesseert.

We hopen, dat de Britsche vereeniging spoedig werkelijkheid zal zijn, de huidige crisis ten spijt!

Japan. In het Augustus-no. van het Amerikaansche „Cactus & Succulent Journal" vinden we een berichtje, inhoudend, dat ook in Japan een tijdschrift gewijd aan Cacti en andere vetplanten

verschenen is. Het blad, dat uitgegeven wordt door Kyorakuen te Yokohama, is 14 bladz. dik, behoorlijk geïllustreerd, van eenzelfde formaat als het „Journal" en gehuld in een rose kaft. Over den tekst vermocht echter de Redactie niets mede te deelen — niet iedereen is de Japansche taal machtig!

Te zijner tijd hopen we zelf met dit nieuwe Cactustijdschrift kennis te maken; we zijn er wel nieuwsgierig naar.

Amerika. Onze medewerker. Mr. G. A. Frick, Los Angeles, is reeds eenigen tijd aan het ziekbed gekluisterd; door het versjouwten van een 8 voet hooge *Euphorbia alcornis* heeft genoemde heer zijn rug ernstig bezeerd.

Van harte wenschen wij den patiënt een spoedig algeheel herstel toe.

M. K.

BOEKBESPREKING.

C. P. Amelunxen. De Cactusflora van Curaçao. N. V. Algemeene importboekhandel J. W. F. Sluyter, Amsterdam 1931. Prijs f0.75.

De schrijver van dit 24 bladz. tellende, met 18 mooie foto's versierde boekje is ons uit vorige jaargangen welbekend door zijn interessante mededeelingen omtrent de Cactusflora van het West-Indische eiland Curaçao waarop hij lange jaren als onderwijzer vertoefde.

De reden waarom de heer A. dit boekje het licht deed zien, lezen wij in het voorbericht: „In deze dagen van druk verkeer tusschen Curaçao en Nederland krijgt menig een, die op reis gaat naar ons eiland, of zich daar heeft gevestigd, de opdracht mede, om Cactussen mee te brengen of ze op te zenden.

Velen, hoezeer vervuld van lust om aan deze opdracht te voldoen, staan hulpeloos zoodra ze de groote hoeveelheid aan materiaal zien. Voor zoover ze plantkundig slecht onderlegd zijn verzamelen ze links en rechts het een en ander en meenen zich reeds zeer verdienstelijk te hebben gemaakt, als ze een zending bij elkander gezocht hebben.

Omtrent de soorten, die te vinden zijn, is men in den regel niet op de hoogte, daar het plantenboek over Curaçao over de Cactus niet alle licht ontstoken heeft.

Ik meende daarom goed te doen een kleine beschrijving van alle op ons eiland voorkomende soorten te geven, met vermelding van de vindplaats, de inlandsche naam en een afbeelding naar de foto. Wie met dit boekje gewapend is. kan alles vinden wat hij zoekt en kan zijn opdrachten geven, zelfs van uit het moederland.

De meeste Cactussoorten van hier laten zich als stek verzenden. De Melocactus dient men eerst te laten wortelen. Kleine exemplaren van deze soort groeien in melkblikjes zeer voorspoedig en kunnen met blik en al verzonden worden, zelfs als postpakket".

Voor iemand met connecties op Curaçao is dit boekje een waardevolle gids. Voor den cactusliefhebber die belangstelt in de Cactusflora van een onzer West-Indische eilanden is het een waardevol bezit.

G. D. D.

Pareys Blumengartnerei. Beschreibung, Kultur und Verwendung der gesamten gärtnerischen Schmuckpflanzen; herausgegeben von C. Bonstedt. Erster Band. Mit 606 textabbildungen und 25 farbendrucktafeln. 1931. Verlag von Paul Parey in Berlin. Preis gebunden M. 60.

Het eerste deel van dit omvangrijke werk is zoo juist verschenen. Zoowel wat de wijze van uitvoering als ook de inhoud betreft, heeft dit boek haar gelijke niet in de tuinbouwletteratuur. Ook voor ons, succulentenliefhebbers, heeft deze nieuwe uitgave groote waarde. In geen enkel handboek dat de geheele tuinbouwflora omvat, worden de vetplanten zoo uitvoerig en zoo nauwkeurig beschreven.

Daarbij zijn de familiën systematisch gerangschikt, zoodat men door dit boek een nauwkeurig overzicht krijgt over welke families de vetplanten zoodal verdeeld zijn. Verder maakt een eenvoudige „sleutel" het uiterst gemakkelijk de in dit werk beschreven soorten te determineeren. Tenslotte verduidelijken 606 fraaie afbeeldingen naar photo's en 25 gekleurde platen den tekst.

Om slechts bij de succulenten te blijven, worden in dit eerste deel uitvoerig beschreven:

Dyckia rubra, *D. altissima*, *D. rariflora*, *D. remotiflora*, *D. brevifolia*, *D. solphurea* en *Hechtia argenta*, alle uit de familie der Bromeliaceae;

Tradescantia iridescens, *T. crassula*, *T. navicularis*, *T. lanceolata*, *Cyanotis kewensis*, *C. notiflora* en *C. somaliensis* uit de familie der Commelinaceae;

Bowiea volubilis, Aloë (42 soorten benevens talrijke variëteiten), *Gasteria* (14 soorten), *Haworthia* (24 soorten + eenige variëteiten), *Lomatophyllum borbonicum*, *Hesperaloë*, *Dasylyrion*, *Beaucarnea*, *Nolina* en *Sansevieria*, uit de familie de Liliaceae;

Haemanthus albiflos, *Agave* (97 soorten en eenige variëteiten), *Furcraea*, *Beschorneria* en *Doryanthes*, uit de familie der Amaryllidaceae;

Testudinaria elephantipes, *T. montana*, *T. silvatica* en *T. multiflora*. uit de familie der Dioscoreaceae;

Mesembrianthemum (152 soorten benevens talrijke variëteiten) uit de familie der Aizoaceae;

Portulaca, *Calandrinia*, *Lewisia rediviva*, *Portulacaria*, *afra* en *Anacampteros* uit de familie der Portulacaceae;

Crassulaceae, waaraan alleen 33 pagina's zijn gewijd;

Pelargonium echinatum, *P. echinatum* var. *albiflorum* en *P. crassicaule*, uit de familie der Geraniaceae;

Euphorbia (43 soorten) uit de familie der Euphorbiaceae;

Cissus crassifolia, *C. tetragona*, *C. quadrangularis*, *C. macropus*, *C. currori* en *C. cramerianus*, uit de familie der Vitaceae.

Zoo men ziet, is dit al een aardig uitgebreide verscheidenheid. Van elke plantengeslacht wordt een nauwkeurige beschrijving omtrent de beteekenis en het ontstaan van den naam gegeven, Auteursnamen zijn punctueel vermeld, veelal synoniemen evenmin vergeten, terwijl verder van elke plantengroep een nauwkeurige en uitgebreide wijze van kweeken en behandeling wordt gegeven.

Zie hier een werk, waarnaar niet alleen botanici en kweekers, maar ook de liefhebbers reeds lange jaren belangstellend hadden uitgezien.

Het tweede deel van dit prachtwerk, waarin onder meer ook de cactussen behandeld zullen worden, verschijnt het volgend voorjaar. Wij hopen op den inhoud daarvan t.z.t. nader terug te komen.

Voor wie behalve van succulenten ook van alle mogelijke andere sierplanten houdt, is „Pareys Blumengartnerei" een onmisbaar handboek, dat gezien de wijze van uitvoering en behandeling, den prijs ten volle waard is. Men zette het eerste deel op het verlanglijstje voor St. Nicolaas of Kerstmis en reserveere het tweede deel als verjaringsgeschenk.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam.

Vergadering van den Kring op Vrijdag 16 October a.s., 8 uur, in het Gebouw „Koningin Wilhelmina", Prinsengracht 1015.

1. Opening.
2. Notulen laatste vergadering.
3. Uitbreiding der Bibliotheek.
4. Vaststelling van een program van werkzaamheden voor het nieuwe jaar.

Het Bestuur wenscht met medewerking van de leden een program van werkzaamheden vast te stellen. Het wekt allen op voor 16 Oct. a.s. deze aangelegenheid welke ons allen in gelijke mate aangaat in overweging te nemen en het doet op de leden een beroep om in grooten getale aanwezig te zijn ten einde de denkbeelden welke bij hen zijn gerezen naar voren te brengen, hun wenschen te uiten, of voorstellen te doen.

H. WITTE. Secr.

Kring 's Gravenhage en Omstreken.

TENTOONSTELLING FLORALIA.

Foto J. P. A. Huysers.

Den Haag.

Op de tentoonstelling van de Ver. Floralia, welke op 29 en 30 Augustus in het Sted. Gymnasium te 's Gravenhage gehouden werd, trok de gezamenlijke inzending Succulenten van den Kring 's Gravenhage buitengewoon veel belang-

stelling. Er was ook een bijzonder mooie verzameling uitgezochte planten bijeengebracht. De groep, opgesteld onder leiding van den tuinarchitect den Heer Roeters van Lennep, muntte uit door decoratieve werking en harmonische samenstelling.

Het Kringlid, de Heer Colette had de noodige cartons met verklarende inlichtingen geteekend en een affiche, welke op de foto zichtbaar is, doch, waarvan de fraaie en suggestieve afbeeldingen van verschillende typische succulentenvormen, zoals *Op. microdasys*, *echinopsis*, *cras. lactea*. en bloeiende *phyllo* niet te onderscheiden zijn.

De inzending verwierf een zeer eervolle vermelding met lof van de jury.

Dat de Succulenten van den Haagschen Kring grootte aantrekkingskracht hebben uitgeoefend, bewijst het aantal bezoekers, dat dit jaar op de tentoonstelling van *Floralia* veel grooter was dan gewoonlijk.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring 's Gravenhage.

Vergadering op Zaterdag 10 October des avonds 8 uur in zaal 6 van het gebouw *Amicitia*, Westeinde 15.

J. J. E. VAN DEN THOORN, Secretaresse.

Kring Groningen en Omstreken.

Verslag vergadering 8 September 1931.

Te 8.30 opende de Voorzitter de vergadering en deelde mede, dat besloten was de bijeenkomsten voortaan precies om 8 uur aan te vangen, teneinde vroeger beëindiging mogelijk te maken. Na lezing der notulen bracht de Secretaris verslag van zijn reis naar de *Floralia*-tentoonstelling te 's-Gravenhage, bij welke gelegenheid ook kennis gemaakt werd met een paar leden van het Haagsche Kringbestuur. De voorloopige afspraak werd gemaakt om in 1932 een excursie naar den Haag te organiseeren.

Op voorstel van het Bestuur werd besloten om van de bloeiende planten uit de collecties lantaarnplaatjes te laten maken, waarvoor eenige leden zich beschikbaar stellen, terwijl Mevr. Klaassen-de Vries zich bereid verklaart de in haar bezit zijnde projectie lantaarn in bruikleen af te staan.

Na nog wat gezellig praten werd de vergadering om 10 1/2 uur gesloten.

De Secretaris J. FOKKINGA,
Buiten Damsterdiep 98. Groningen.

Kring Groningen en Omstreken.

Vergadering op 13 October 1931 des avonds 8 uur (precies) in 't *Victoria Hotel* te Groningen.

Agenda:

1. Opening.

2. Notulen.
3. Ingekomen stukken.
4. Eerste deel van een te houden Lezing door den Heer G.C.M. Ballintijn uit Harlingen.
5. Pauze waarin ruilbeurs.
6. Tweede deel Lezing.
7. Rondvraag.
8. Sluiting.

Niemand verzuime deze vergadering.

DE SECRETARIS.

Kring Haarlem en Omstreken.

Vergadering op Vrijdag 9 October '31. 's avonds 8 uur in Hotel Lion d'Or, Kruisweg, Haarlem. Het Bestuur stelt zich voor in verband met het éénjarig bestaan van den Kring, aan deze vergadering een eenigszins feestelijk karakter te geven.

Agenda :

1. Opening en kort herdenkingswoord.
2. Ingekomen stukken.
3. Jubileumwoord. uit te spreken door den Heer Chr. de Ringh, algemeen Voorzitter.
4. Groote verloting. 1e Cactus album der firma Pette, die zoo welwillend was gratis een album ter beschikking van onzen Kring te stellen. 2e Als verdere prijzen div. Cactussen en andere Succulenten.
5. Pauze, eventueel ruilbeurs.
6. Twee verrassingen (? ? ?).
7. Rondvraag en sluiting.

Introducé's van harte welkom.

W. J. VAN ESSEN, Secretaris.

Bloemendaal (post Santpoort), Joh. Verhulstweg 34.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

- A. F. H Buining, v/h. Leusden, post Hamersveld, thans Amersfoort, Timorstraat 14.
 J. Compaan, Breda, v/h. Klimopstraat 7, thans Leijstraat 54.
 W. H. Erwich, v/h. Goes, Kloetingscheweg 129. thans Breda, Teteringschedijk 136bis.
 P. A. Neven, leerling G. A. van Swieten-Tuinbouwschool, v/h. Groningen, Westervhaven 2a, thans Frederiksoord, p/a. Fam. Dreeuws.
 W. J. Coolen. Eindhoven, v/h. Willemstraat 48, thans Gestelschestraat 104 C.
 H. Blok, v/h. Utrecht, Ferd. Bolstraat 50bis. thans 's-Gravenhage, Stokroosplein 5.
 Mevr. M. Bijl-Uden (in plaats van M. Bijl), Groningen, v h. Akerstraat 14a. thans Ganzervoortsingel 42.
 Mevr. Buhrs, v/h. Amsterdam C., Nieuwendijk 60. thans Haarlem. Koninginneweg 39.

- W. van Dijk, v/h. Hillegersberg, Kerstant v. d. Bergelaan 46a, thans Rotterdam, Essenburgstraat 17 B.
- J. A. Bruinhout, v/h. Rotterdam, Admiraliteitskade 936. thans Schiebroek, Adriana-laan 168.
- Zuster E. Nierop, Schiedam, thans Prof. Kamerlingh Onneslaan 187b (in pl. van 106b.)
- K. Ebes, Kol. Boschbk. stud., v/h. Rotterdam, Mathenesserlaan 244a. thans Wageningen, Oude Bennekomscheweg 130.
- W. G. van der Kloot, v/h. 's-Gravenhage, v. W. v. Dijkveldstraat 47. thans Wageningen, Ceresstraat 12.
- L. Melchior. v/h. Schagen (N.-H.), thans Winkel (N -H I

Buitenland.

- Mr. E. E. G. Joakim, Raadsheer in het Hooggerechtshof, v/h. Soerabaja, thans Batavia-Centrum (N.O.-I.)
- C. J. Keijzer, leeraar Nias, Soerabaja (N.O.-I.), v/h. Mawarstraat 17. thans Cannalaan 22.

OVERLEDEN.

- J. van Essen, Rhenen, Oude Veenendaalscheweg C 82.

ONBESTELBARE ADRESSEN.

Vertrokken, zonder nieuw adres op te geven:

- P. L. Slis, v/h. Rotterdam, Heemraadsingel 174.
- M. T. van der Vliet. v/h. Scheveningen, Duinstraat Sa.

NIEUWELEDEN.

- Mevr. L. Haase-Scheltema, Amsterdam Z., van Eeghenstraat 29a.
- G. J. van 't Vlie, Amsterdam O., Brinkstraat 60.
- A. H. Snoek, Eindhoven. Eckartscheweg 39.
- J. le Roy, Gemeentearchitect, Ferwerd (Fr.).
- P. M. Verbeem, Goes, Piet Heinstraat 10.
- H. Berghuis, Groningen, Koninginnelaan 3.
- K. Graafhuis, Groningen, Reynvis Feithplein 9.
- M. M. L. Selhorst, Groningen, Ged. Boterdiep 65 A.
- F. Herenius, Nieuwe-Schans, Molendwarsstraat 11.
- F. Maatje, Overschie, Vijverlaan 18b.
- A. van Rij Jzn., Rockanje (Z.-H.), Vleerdamschedijk.
- B. Snijders Ir. Rotterdam. Hoodrift 98 A.
- T. C. Vuurman, Rotterdam, Strevelsweg 44a.
- H. A. W. Ruijs, Schiphol (Haarlemmermeer). Nieuwe Meerdijk 212.

Buitenland.

- Mrs. Camille T. Wagner, Forest Knolls, Marin County, California (U.S.A.)

BIBLIOTHEEK.

Adres: Chr. de Ringh, van Ostadelaan 23, Hilversum.

Een lijst van nieuwe aanwinsten zal in het volgend nummer worden gepubliceerd.

RUILRUBRIEK.

In ruil aangeboden: *Opuntia monacantha*, (190 c.M. hoog. 160 c.M. breed 5 jaar oud, éénmaal gebloeid). *O. leucotricha* (80 c.M. hoog. 50 c.M. breed). *O. microdasys*, *O. aurantiaca*, *Stapelia variegata*, Aloë variegata, *Cereus silvestrii*, *Cereus peruvianus*, *Kleinia repens*, rose en witbloeiende *Echinopsis* soorten bevens een onbekende *Opuntia*, 150 c.M. hoog en 100 c.M. breed.

Adres: L. A. v. d. Meyden, brugknecht, Vlotbrug, Hellevoetsluis.

Aangeboden in ruil voor *Cacti* en andere *vetplanten*, de volgende bloeibare bloembollen: *Fritillaria* (Keizerskroon), schitterend oranjebruin, waarde per bol ± f 0.60: *Narcissen*, wit, roet geel hart; *Lelies*, oranje, bruin gestippeld.

Adres: P. Hoogvliet Wzn., Stuitakker B 54, Rockanje (Z.-H.).

In ruil aangeboden: 5 *Cereus Spachianus*, zuilcactus, 50 c.M. hoog boven de pot.

Adres: J. H. van Dijk, tuinbaas St. Maria-Gesticht. Beugen (N.-Br.).

Ter complotoermg zijn van *Succulenta*, jaargang 1929. losse nummers te verkrijgen a f 0.25 n.l.: No. 6 (jubileumnummer f 0,50) No. 7 en 8 (dubbel). 9, 10. 11 en 12 en jaargang 1930 à f 3,— (niet afzonderlijk te verkrijgen).

Mej. Eberhard, O. L. Vr. Kade 5. Maastricht.

N.B. De leden worden er beleefd opmerkzaam op gemaakt, dat deze rubriek *uitsluitend voor railaanbiedingen* bestemd is. Degenen, die iets *te koop* aan te bieden hebben of *te koop* vragen, moeten we naar de advertentie-rubriek verwijzen. Voor tarieven wende men zich tot Firma J. van Druten, Voorstraat 90. Utrecht.

Red.

De leden worden beleefd verzocht bij het aanbrengen van nieuwe leden gebruik te willen maken van het aanmeldings-formulier, dat voortaan in ieder nummer op den binnen advertentieomslag gedrukt zal worden.